

adresátem, tj. formou správního rozhodnutí", a že „návrh tak byl vydán mimo pravomoc Ministerstva zemědělství a v rozporu s principem vázanosti orgánů veřejné moci (princip legality veřejné moci) zákonem, jak je zakotven do čl. 2 odst. 3 Ústavy“.

Tyto námitky Ministerstvo zemědělství **zamítá**.

Odůvodnění:

Argumentace odkazem na ustanovení § 32 odst. 3 (vč. odkazu pod čarou č. 14) lesního zákona je ryze účelová a nemístná, protože toto ustanovení odpovídá právní úpravě z roku 1995, kdy byl přijat lesní zákon, a kdy odkaz pod čarou č. 14 odkazoval na zákon č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech.

Neméně účelová je i polemika o tom, zda s přihlédnutím ke stávajícímu znění ustanovení § 32 odst. 2 a 3 a § 49 odst. 2 písm. a) lesního zákona Ministerstvo zemědělství je či není oprávněno vydat opatření obecné povahy, a závěr námitkujících subjektů o tom, že Ministerstvo zemědělství takové oprávnění nemá.

Ministerstvo zemědělství obecně konstatuje, že správní orgán vydá opatření obecné povahy tehdy, pokud jde o řešení záležitosti, která svým obsahem spadá do působnosti správního úřadu, kdy však současně nelze vydat správní rozhodnutí (individuální právní akt), protože adresáty vydávaného opatření obecné povahy je neurčitý, resp. neurčitelný okruh subjektů; tím se opatření obecné povahy liší od řízení s velkým počtem účastníků.

Tak je tomu i v tomto konkrétním případě, kdy je podle § 49 odst. 2 písm. a) lesního zákona v působnosti Ministerstva zemědělství rozhodnout o uložení opatření podle § 32 odst. 2 písm. a) lesního zákona, kdy však adresátem takového opatření je neurčitý, resp. neurčitelný okruh subjektů, tedy nejen všichni vlastníci lesů, ale také všichni pachtýři lesů, kteří mají podle § 58 odst. 1 lesního zákona práva a povinnosti vlastníka lesa.

V části II. odstavci 3. námitek vypracovaných podle společného vzoru je namítáno, že „pojmová nejednotnost má za následek neurčitost návrhu“, když tato „pojmová nejednotnost“ se má týkat toho, že návrh opatření obecné povahy ukládal zastavení jiných těžeb než těžeb nahodilých v lesních porostech dřevin rodu smrk (*Picea spec.*) a borovice (*Pinus spec.*), a když slovní spojení „lesní porosty dřevin rodu smrk a borovice“ mají jiný obsah než výraz „smrkové a borové porosty“.

Bez ohledu na to, že lze námitku v této části označit za zcela účelovou, je třeba konstatovat, že změnou výroku v tomto opatření obecné povahy oproti jeho návrhu bylo této námitce fakticky **vyhověno**.

V části II. odstavci 4. námitek vypracovaných podle společného vzoru je namítáno, že „rozpor mezi výrokovou částí a odůvodněním navrhovaného opatření obecné povahy se týká rovněž těžby vánočních stromků“.

Při striktně gramaticky pojatém výkladu výroku by bylo možno považovat tuto námitku na odůvodněnou, nicméně i zde Ministerstvo zemědělství konstatuje, že změnou výroku v tomto opatření obecné povahy oproti jeho návrhu bylo této námitce fakticky **vyhověno**.

V části II. odstavci 5. námitek vypracovaných podle společného vzoru je namítáno, že „předkladatel návrhu tak chybně a bez právního důvodu navzájem zaměňuje opravné prostředky proti výslednému opatření obecné povahy a opravné prostředky proti jeho návrhu“.

Tato námitka vychází zřejmě z nepochopení záměru správního orgánu (Ministerstva zemědělství), který do návrhu opatření obecné povahy logicky uvedl poučení, týkající se rovněž jen návrhu opatření obecné povahy. K žádné záměně opravných prostředků tedy nedošlo.

Zmínku o možnosti uplatnit k návrhu opatření obecné povahy písemné připomínky (§ 172 odst. 4 správního řádu) návrh opatření obecné povahy skutečně neobsahoval, obsahoval je však doplňující (vysvětlující) dopis Ministerstva zemědělství (č. j. 55616/2017-MZE-16212 ze dne 15. 9. 2017), zoslaný elektronicky všem obcím, kterým bylo předchozí den (14. 9.